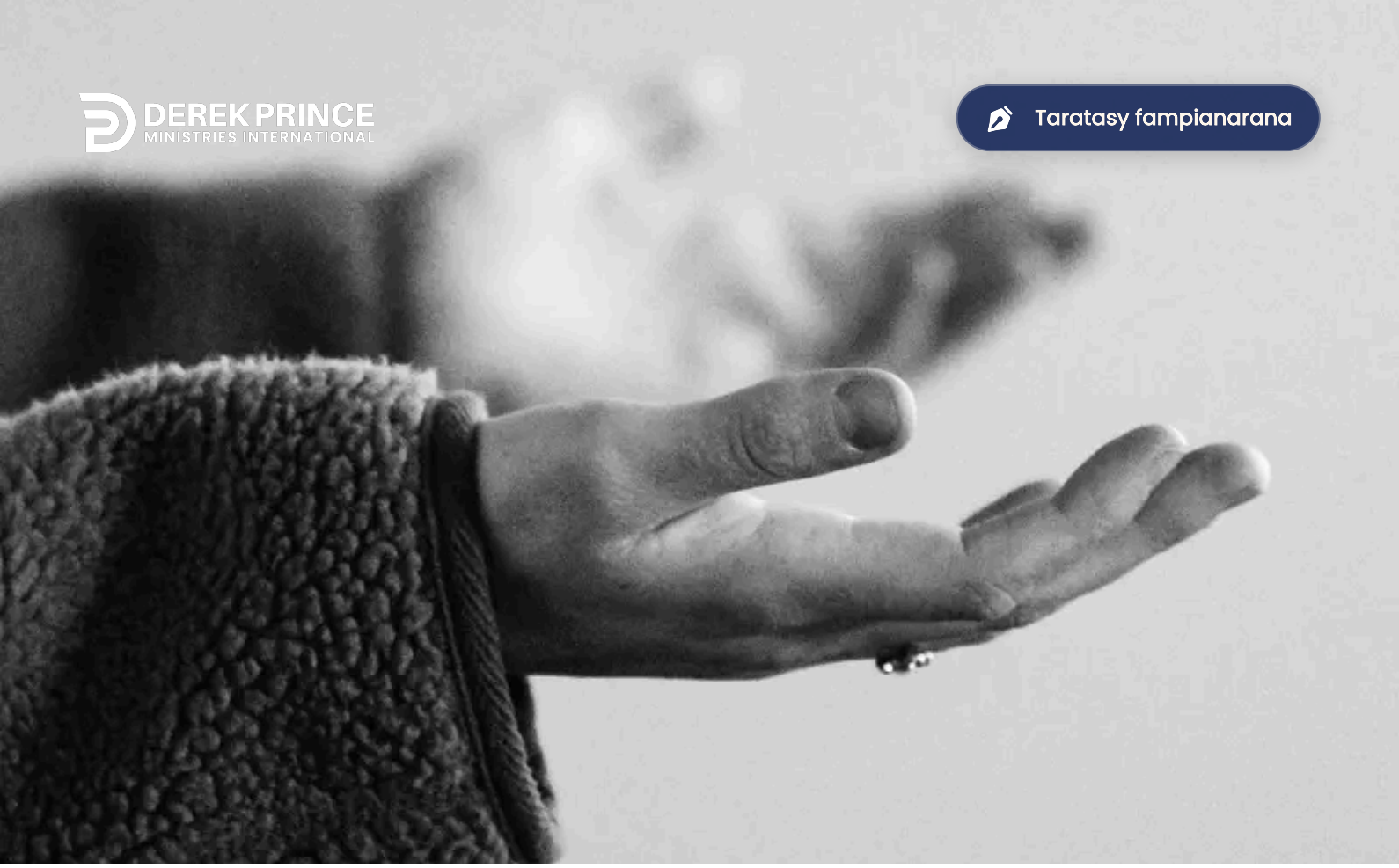

Fiankohofana

Anjara 3/3

Thanksgiving, Praise, and Worship

Dries Du Plessis Dries Du Plessis

Ny fisaorana sy ny fiderana - ny valin-tenintsika sahaza amin'ny hatsaram-panahin'Andriamanitra sy ny fahalehibiazan'Andriamanitra dia teny voalohany indrindra. Miteny azy ireo isika, mihira azy ireo, ary mety hiantsoantso mihitsy aza. Vitsy anefa no mahatsapa fa ny fiankohofana dia tsy ilay teny voalohany indrindra; toe-tsain’ny tena manontolo io. Izaho manokana dia mino, araka ny nolazaiko tany am-piandohan'ny fianarantsika, fa ny fiankohofana dia ny hetsika ambony indrindra azon'ny olombelona rehetra atao. Amin’ny alalan’ny fiankohofana no anekentsika ny fahamasinan’Andriamanitra.

Ny fiankohofana dia mahatafiditra ny vatantsika manontolo – fa tsy ny taovantsika miteny ihany. Ny teny rehetra momba ny fiankohofana ampiasaina amin’ny fiteny tany am-boalohany ao amin’ny Baiboly, raha ny fahalalako azy, na amin’ny teny Hebreo ao amin’ny Testamenta Taloha na amin’ny teny grika amin’ny Testamenta Vaovao, dia milazalaza toe-tsaina na fihetsika ara-batana. Noho izany, ny toe-tsaina manokana sasany dia mampiavaka ny fiankohofana.

Voalohany indrindra, manondrika ny loha. Rehefa niverina tany amin’ireo loholon’ny vahoakany tany Egypta i Mosesy, taorian’ny resadresaka nifanaovany tamin’Andriamanitra teo amin’ny roimemy nirehitra, nitondra ny vaovao fa hanafaka azy ireo Andriamanitra, dia nanondrika ny lohany izy rehetra niankohoka. Io no valin-tenin'izy ireo voalohany – tsy fitenenana, fa fomba fihetsika.

Matetika ny fiankohofana dia tsy ny loha ihany fa ny tapany ambony amin’ny vatana. Ary miaraka amin'izany angamba ny fanenjanana ny tànana, ny felatanana miakatra. Mahaliana fa amin'ny teny Hebreo - ny fiteny manokana amin’ny zavatra izay azo tsapain-tànana - ny teny hoe 'misaotra' (todah) dia mifandray mivantana amin'ny teny Hebreo midika hoe 'tànana'. Rehefa maninjitra ny tànantsika amin’Andriamanitra isika dia miteny hoe ‘Misaotra’. Manatsotra ny tanantsika ambony koa isika mba handray izay tian’Andriamanitra omena antsika.

Ny mandohalika dia toe-tsaina mampiavaka ny fiankohofana. Ankasitrahako ireo litorjian’ny fiangonana izay mbola mitazona ny fandohalehana. (Nobeazina tao amin’ny Eglizy Anglikana aho, dia zatra nahafantatra ny fotoana rehetra amin’ny litorjy rehefa tokony handohalika.)

© 1990 - Dries Du Plessis

Mino aho fa ny fandohalehana dia ampahany manan-danja amin'ny fiankohofantsika, ary ny sasany amin'ireo karismatika sy Pentekotista dia tsy manao an’izany. Amin'ny fotoana izay nitondran'Andriamanitra fivoriana manokana ho amin'ny fara-tampony ary nanoro hevitra ny fiangonana iray manontolo aho mba handohalika, dia nahatsapa tamin'ireo famangian'ny Fanahy Masina mahery vaika indrindra izahay. Mety ho fombafomba ara-pivavahana tsotra fotsiny izany, mazava ho azy, izay very ny ankamaroan’ny dikany nefa aza avela hanaisotra anao tsy hahazo fitahiana avy amin’ny fandohalehana eo anatrehan’Andriamanitra izany.

Ny teny fototra ao amin'ny Baiboly mifandray amin'ny fiankohofana dia midika hoe miankohoka amin’ny tany eo anatrehan'Andriamanitra. Indraindray aho dia mitsiky rehefa mandre olona mihira ny andalana avy amin’ilay hira hoe ‘Samy hidera ny herin’ny anaran’i Jesosy’ manao hoe: ‘Avelao ny anjely hiankohoka amin’ny tany’, satria ny ankamaroan’izy ireo dia tsy nanonofy mihitsy ny hiankohoka amin’ny tany. Ampy ho an'ny anjely izany, fa aza mangataka anay olombelona hiankohoka amin’ny tany! Saingy vitsy ny lehilahy malaza ao amin'ny Baiboly izay tsy tonga tamin’ny hevitra hiankohoka tamin'ny tany teo anatrehan'Andriamanitra . Io angamba no fiankohofana farany indrindra.

Rehefa mikasa ny handeha hitory izahay sy i Rota, dia miomana mialoha izahay. Matetika (na dia tsy mandrakariva aza) dia miankohoka amin'ny tany eo anatrehan'Andriamanitra izahay. Miaiky izahay hoe: ‘Andriamanitra ô, miankina aminao tanteraka izahay. Tsy manana na inona na inona omena izahay, na hery, na fahamarinana, na fahendrena, raha tsy avy Aminao izany.’

Tiako ireto tenin'i John Bunyan ireto:

> "Izay midina dia tsy tokony hatahotra ny ho lavo,
> Izay ambany, tsy miavonavona.
> Izay manetry tena dia hanana
> an’Andriamanitra mandrakariva
> ho mpitarika azy.”

Rehefa takatrao ny tany dia tsy afaka midina ambany kokoa ianao. Tsy tokony hatahotra ny ho lavo ianao aorian'izay. Toerana azo antoka ny miankohoka amin’ny tany eo anatrehan'Andriamanitra.

Rehefa avy nandinika ireo toe-tsaina isan-karazany momba ny fiankohofana ireo isika, dia aoka isika hijery ny Isaia 6 mba hahitana ohatra ny amin’ny fomba fitondrana ny fiankohofana any an-danitra. Ao amin’io sehatra io, Isaia dia manana fahitana momba ny Tompo amin’ny voninahiny. Andininy manan-danja ho ahy foana io satria io no fototry ny hafatry ny mpitory teny tamin’ny fotoana voalohany nanatrehako fivorian’ny fiangonam-pifohazana.

Tsy fantatro fa fivorian’ny fiangonam-pifohazana izany. Raha ny marina, tsy fantatro fa nisy olona toy ny olon’ny Fifohazana tao. Tsy nandinika izay antsipirihany aho, Miaramila tao amin'ny Tafika Britanika aho, miaina ny fiainan’ny tafika Britanika. Avy eo, tamin’ity fivoriana ity, dia nandre ny tenin’i Isaia aho. Rehefa nahita ny Tompo tamin’ny voninahiny izy, dia nanao hoe: ‘Lozako, fa very aho! Fa izaho lehilahy maloto molotra, ary mitoetra eo amin’ny olona maloto molotra.’

Rehefa nandre izany teny izany aho, izay tsy niova fo tamin’izany, dia hoy aho anakam-po hoe: Tsy mbola nisy olona nahalaza anao marimarina kokoa noho izany. Nanomboka teo, na dia tsy azoko mihitsy aza izay noresahin’ilay mpitory teny, dia nisarika ny saiko izy.

Andao hovakintsika ny andininy telo voalohany amin’ny Isaia 6, izay resahan’i Isaia:

> "Tamin'ny taona nahafatesan'i Ozia mpanjaka no nahitako an'i Jehovah nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana avo sady manerinerina, ary nameno ny tempoly ny ebaneban’akanjony. Teo amboniny dia nisy serafima [na serafima]...”

Ny teny hoe serafima dia mifandray mivantana amin’ny teny Hebreo ilazana ny ‘afo’. Na inona na inona izy ireo, dia zava-boahary mirehitra ny serafima. Toy izao ny famaritana azy ireo:

> “... samy nanana elatra enina avy izy: ny roa nanarona ny tavany, ny roa nanaronany ny tongony, ary ny roa nanidinany. Ary ny iray nitaraina hoe: ‘Masina, masina, masina ny Tompon’ny tafika, henika ny voninahiny ny tany manontolo!’”

Nino foana aho fa ireo masina telo ireo dia ho an'ireo Olona telo ao amin' Andriamanitra: masina ny Ray, masina ny Zanaka, masina ny Fanahy. Raha alainao sary an-tsaina vetivety ilay zava-niseho, dia hanome anao hevitra mahafinaritra momba ny fifandraisana misy eo amin’ny

fiankohofana sy ny fiderana izany. Ny fiderana dia teny, ary ny serafima nidera an'i Tompo sy nanambara ny fahamasinany.

Tsy ny serafima nidera anefa no hitan'i Isaia voalohany. Ny zavatra voalohany voamariny dia ny fihetsik'izy ireo niankohoka. Samy nanana elatra enina avy ireo serafima ireo. Ny roa voalohany dia nanarona ny tavany ary ny roa faharoa nanarona ny tongony. Izany no fiankohofana – ny tarehy sy ny vatana voasarona amin'ny fanajana eo anatrehan'Andriamanitra. Ary tamin'ny elany roa sisa no nanidina ny serafima.

Raha manarona ny tava sy ny tongotra ianao ho fiankohofana, ary ny manidina ho fanompoana, dia ho hitanao fa misy elatra efatra hanaovana fiankohofana, elatra roa hanaovana fanompoana. Mino aho fa mety ny ampahany. Eo amin'ny fanompoantsika ny Tompo dia tokony hanokana fotoana sy fanantitranterana avo roa heny noho ny fanompoana ny fiankohofana.

Ankoatra izany, mino aho fa tokony hivoaka amin'ny fiankohofana ny fanompoana. Tsy tokony hiditra amin'ny fanompoana an'Andriamanitra mihitsy isika raha tsy mifandray amin'Andriamanitra eo amin'ny fiankohofana. Hahomby kokoa ny fanompoantsika raha toa ka mivoaka amin'ny fiankohofana foana izany.

Ny fandrosoana avy amin'ny fiankohofana ho amin'ny fanompoana dia nohamafisin'i Jesosy ao amin'ny Matio 4:10, rehefa naka fanahy an'i Jesosy i Satana mba ho lavo sy hiankohoka eo anatrehany. Namaly Jesosy tamin'ny teny nalaina tao amin'ny Deoteronomia 6:13.

> "Mandehana, ry Satana! Fa voasoratra hoe: 'Jehovah Andriamanitrao no hiankohofanao, ary Izy irery ihany no hotompoinao'"

Jereo indray ny baiko – fiankohofana aloha, avy eo fanompoana.

Etsy ankilany, ny fiankohofana dia tokony arahina fanompoana mandrakariva.

Nisy fotoana tsy dia nisy fiankohofana firy natao tao amin'ny ankamaroan'ny fiangonana. Ny fotoam-pivavahana Alahady maraina dia nantsoina hoe fivoriana fiankohofana, fa raha ny marina, na dia nisy aza ny fiderana sy ny fanambarana, dia tsy nisy ny fiankohofana mivantana. Tao anatin'ny roapolo taona teo ho eo, dia nanomboka niverina tao amin'ny Fiangonana indray ny fiankohofana. Ny fiangonana sasany aza dia nanao manokana ny fiankohofany ho toy ny tena izy, nirehareha ny amin'ny hatsaran'ny fiankohofany.

Fa raha ny fiankohofana no ataontsika ho endriky ny fanaranam-po ara-panahy nefa tsy adika ho fanompoana, dia fihatsarambelatsihy izany. Raha mankafy ny fiankohofana Alahady maraina mahafinaritra isika ary avy eo dia mody ary mivelona ho an'ny tenantsika mandritra ny herinandro, dia tsy mbola nandre ny tenin'i Jesosy hoe: 'Jehovah Andriamanitra no hiankohofanao, ary Izy irery ihany no hotompoinao.' Tsy tokony hisaraka amin'ny fiankohofana ny fanompoana, na ny fanompoana amin'ny fiankohofana.

Andeha hojerentsika izao ny fivoaran'ny famaliantsika an'Andriamanitra avy amin'ny fisaorana sy ny fiderana ho amin'ny fiankohofana. Misy andalan-teny tsara tarehy iray ao amin'ny Salamo faha-95 mampiseho izany fandrosoana izany. Ny andininy roa voalohany dia maneho fiderana mafy sy mifaly – mafy lavitra noho izay azon'ny fiangonana sasany ekena! Hoy izy:

> "Avia, aoka isika hihira ho an'i Jehovah;
> Aoka isika hihoby amin'ny Vatolampy famonjena antsika."

Tsy midika hoe mihira mafy ny mikiakiaka. Midika hoe mihoby.

> "Aoka isika hankeo anatrehany amin'ny fisaorana;
> Aoka isika hihoby amin'ny salamo ho Azy."

Mariho indray ireo dingana roa amin'ny fidirana: fisaorana sy fiderana. Tsy misy làlana hafa mankany amin'ny fanatrehan'Andriamanitra.

Tena mitombona ny Baiboly. Tsy mitaky antsika hisaotra sy hidera an'Andriamanitra fotsiny izany; milaza amintsika ny antony. Tsaroanao ireo antony telo tsy miova voalaza ao amin'ny Salamo faha-100 mba hisaorana Azy: tsara Tompo, mandrakizay ny famindram-pony, ary mihatra amin'ny taranaka fara mandimby ny fahamarinany. Izao, ao amin'ny Salamo 95:3–5, dia omena antony fanampiny hiderana an'Andriamanitra isika. Voalohany:

> "Fa Jehovah no Andriamanitra lehibe, ary Mpanjaka lehibe ambonin'ny andriamanitra rehetra."

Ampiasaina indroa ny teny hoe lehibe, mampahatsiahy antsika fa amin’ny alalan’ny fiderana no ahafantarantsika ny fahalehibiazan’Andriamanitra. Izany no ataontsika amin'ny alalan'ny fiderana mafy, fifaliana, fientanentanana.

> "Dia hitantsika Izy ho Mpamorona mahery:
> Eo an-tànany ny fitoerana lalina amin'ny tany;
> Azy koa ny havoana; Azy ny ranomasina, fa Izy no nanao azy;
> Ary ny tany maina dia noforonin’ny tanany.”

Koa manatona Azy isika ka misaotra sy midera Azy noho ny zava-boahary mahatalanjona.

Fa izao ihany no fidirana: Ny fiderana sy ny fisaorana, araka ny efa hitantsika, no tena fomba fanatonana. Ho hitanao fa tonga hivavaka isika ao amin’ny andininy faha-6:

> “Avia, aoka isika hivavaka sy hiankohoka;
> Aoka isika handohalika eo anatrehan’i Jehovah, Mpanao antsika.”

Niala tamin’ny fitenenana ho amin'ny toe-tsaina isika. Nanomboka tamin’ny fiderana sy fisaorana isika, saingy tsy izay no tanjona. Rehefa mitsahatra amin’ny fiderana sy fisaorana ny Kristiana dia tsy azony ny tanjona – ny fiankohofana – izay tsy fitenenana fa fihetsika.

Nahoana isika no miankohoka? Andininy faha-7:

> “Fa Izy no Andriamanitsika...”

An'Andriamanitra irery ihany ny fiankohofana. Ny fiankohofana no fomba ambony indrindra anekentsika fa Izy no Andriamanitsika.

> “Ary isika no olon’ny fiandrasana Azy...”

Ary ny ondry eny an-tànany.

Mety amin'ny vahoakan'Andriamanitra ny miankohoka Aminy. Ny fiankohofana dia manaiky ny fifandraisantsika amin'ny maha-vahoakan'Andriamanitra antsika sy amin'ny maha-Mpahary antsika sy Mpanavotra antsika.

Tsy mijanona eo anefa ny andininy faha-7. Ny ampahany voalohany amin'ny fehezan-teny manaraka dia ampidirina amin'ny farany, manambara zava-miafina mahafinaritra:

> “Anio, raha hihaino ny feony ianareo:
> Aza manamafy ny fonareo...”

Nahoana no tafiditra ao amin'ny fizarana momba ny fiankohofana io fananarana manokana io? Satria rehefa miankohoka isika no tena mandre ny feon’Andriamanitra. Rehefa miankohoka isika dia tapitra ny resaka. Rehefa vita ny fihobiana sy ny fiderana rehetra, dia mangina isika, eo amin’ny toerana misy fanajana eo anatrehan’Andriamanitra.

Nisy nilaza fa matahotra ny fahanginana ny karismatika. Mety ho marina izany. Ny zava-misy dia tonga ny fotoana fahanginana. Iza no mahalala hoe haharitra hafiriana izany fahanginana izany? Vonona hanome folo minitra an’Andriamanitra ve isika? Ny ankamaroan'ny fiangonana dia mihevitra ny fahanginana folo minitra ho tsy milamina tanteraka. Andriamanitra irery ihany, mazava ho azy, no mamaritra ny faharetan’ny fahanginantsika eo anatrehany. Kanefa amin’izany toe-tsaina izany, na ho ela na ho haingana aza, dia misokatra hihaino ny feony isika.

Izaho sy Rota dia maka fotoana tsy tapaka, saika isan’andro, mba hidera sy hiankohoka amin’Andriamanitra. (Rota no mpitarika ny fiankohofana satria tsy dia manana feo aho!) Ary matetika rehefa tonga ao anatin'ny toe-tsaina miankohoka izahay, miaraka amin'ny fanahinay mangina eo anatrehan'Andriamanitra, dia miresaka aminay Izy. Manana fitarihana sy fampitandremana ary fampaherezana maro avy Aminy izahay amin’izany fotoana izany. Ary na dia mitandrina be aza aho amin'ny teny faminaniana, raha misy olona tonga ao anatin'ny rivotry ny fiankohofana ka tsy manelingelina ny firindrana, dia matetika aho no vonona ny hino fa Andriamanitra no miresaka aminay.

Fa raha tsy miditra ao amin'io toeram-piankohofana io anefa isika, dia tsy hanome an'Andriamanitra fahafahana hiresaka amintsika mihitsy.

Mariho àry ny fivoarana hita taratra ao amin’ny Salamo 95: Fiderana mafy, firavoravoana, fientanentanana no mitondra antsika eo anatrehan’Andriamanitra. Midera Azy isika noho ny antony efa hitantsika – sy ny maro hafa. Fa rehefa tonga eo anatrehany isika dia miova ny valin-tenintsika Aminy. Tsy teny fisaorana sy fiderana intsony izany fa toe-tsaina maneho fanajana sy fiankohofana eo anatrehan’Andriamanitra Tsitoha, izay ahafahantsika mandre ny feony.

Manana teny fototra holazaina momba ny fiankohofana i Jesosy ao amin’ny Jaona 4:23, izay nolazainy tamin’ilay vehivavy Samaritana teo amin’ny fantsakan’i Jakoba:

> "Fa avy ny andro, sady tonga ankehitriny, raha ny tena mpivavaka hivavaka amin'ny Ray amin'ny fanahy sy ny fahamarinana, fa ny Ray mitady ny mpivavaka aminy ho tahaka izany."

Filazana miavaka izany, sa tsy izany? Andriamanitra Tsitoha dia mitady izay hanompo Azy. Tsy maintsy mivavaka Aminy anefa isika araka ny teniny. Andininy faha-24:

> "Andriamanitra dia Fanahy, ary izay mivavaka aminy tsy maintsy mivavaka amin'ny fanahy sy ny fahamarinana."

Araka ny voalazan'ny Baiboly, mizara telo ny olona: fanahy, aina ary vatana. Ny aintsika dia tena mavitrika amin'ny fiderana sy fisaorana. Fa raha ny fankohofana no resahina dia ny fanahintsika no mifandray mivantana amin’ny Fanahin’ Andriamanitra. Zavatra tsy hain'ny fanahintsika izany.

Ny Fanahy Masina no manome antsika izany firaisana mivantana amin'Andriamanitra izany. Isika izay nahatsapa fahafenoan’ny Fanahy Masina dia mahafantatra fa manova ny fomba fiankohofantsika izany. Nifindra tany amin'ny refy vaovao isika. Ny hoe feno ny Fanahy Masina dia tsy mahatonga antsika ho lavorary na ho ambony noho ny hafa, fa mamoaka zavatra ao anatintsika izay ahafahantsika mankasitraka ny fiankohofana tokony hatao.

Tsy maintsy mivavaka amin'Andriamanitra amin'ny fahamarinana koa isika. Mino aho fa ny fahamarinana, dia mitaky fahatsoram-po. Tena zava-dehibe tokoa ny tso-po eo amin’ny fiankohofana. Mba hanazavana izany dia tiako ny maka sary kely avy ao amin’ny Levitikosy, ilay boky ao amin’ny Testamenta Taloha izay mitantara ireo didin’ny mpisorona sy ny sorona.

Ny Tompo no manome toromarika ny amin'izay azo atolotra amin'ny fanatitra, na amin'izay tsy mety. Ao amin’ny Levitikosy 2:1–2, dia mitaky ny hanolorana ditin-kazo mani-pofona, ditin-kazo manitra avy amin’ny hazo, amin’ny fanatitra rehetra:

> “Raha misy manatitra fanatitra hohanina ho an’i Jehovah, dia koba tsara toto no fanatiny. Ary hanidina diloilo eo amboniny izy sady hasiany ditin-kazo mani-pofona. Dia hitondra izany ho amin'ny mpisorona, zanak'i Arona, ka ny anankiray aminy dia hangalany koba tsara toto sy diloilo eran-tànan-ila mbamin'ny ditin-kazo mani-pofona rehetra. Ary ny mpisorona handoro izany ho fahatsiarovana eo ambonin’ny alitara, dia fanatitra atao amin’ny afo, ho hanitra ankasitrahana ho an’i Jehovah.”

Ny sorona dia nahitana singa isan-karazany, anisan'izany ny lafarinina sy ny menaka (ity farany dia karazana Fanahy Masina). Ny ampahany amin’ireo ihany no may; ny ambiny kosa nankany amin’ny mpisorona. (Ny fanatitra ataontsika ho an’Andriamanitra ankehitriny koa dia manompo amin’ny asa fanompoana an’Andriamanitra – ny fisoronana ankehitriny.) Fa ny ditin-kazo manitra rehetra dia nodorana satria ny emboka manitra, ao amin’ny Testamenta Taloha, dia karazana fankohofana, ary ampahany iray amin’ny fanatitra ataontsika izay tsy ho an’izan’iza afa-tsy Andriamanitra. Tena zava-dehibe tokoa ny tsy fanolorana fankohofana amin’olona na oviana na oviana, fa hoan’ny Tompo irery ihany.

Ny ditin-kazo mani-pofona dia tsy misy hatsaran-tarehy, fa rehefa may, dia mamerovero tsara. Izany indrindra no mahatonga ny fankohofantsika hoan’Andriamanitra ho hanitra mahafinaritra sy hanitra miakatra ao am-bavorony.

Misy zavatra hafa kosa, izay tsy tokony ho tafiditra amin'ny fanatitra ho an'Andriamanitra. Avy amin’ny Levitikosy 2:11:

> "Aza misy masirasira ny fanatitra hohanina izay aterinareo ho an'i Jehovah; fa tsy hisy masirasira na tantely hodoranareo amin'ny fanatitra atao amin'ny afo ho an'i Jehovah."

Mamy sy matsiro ny tantely amin'ny endriny voajanahary. May, lasa, fikorontanana mainty sy miraikitra. Koa izao no lazain’ny Tompo: ‘Aza manatitra fankohofana tsy mety levon’ny afo ho Ahy. Manolora ditin-kazo mani-pofona ho Ahy fa arakaraky ny andorana azy no vao mainka mamy izy. Aza manatitra fankohofana ho Ahy izay, rehefa nandramana sy voazaha toetra, dia tonga fikorontanana mainty sy miraikitra.’

Eritrereto izany. Manontania tena hoe: ‘Mametraka tantely amin’ny vavaka ataoko ve aho, sa manolotra emboka manitra? Moa ve aho milaza zavatra amin'Andriamanitra fa tsy ho velona aho? Sa mivavaka Aminy amin’ny fanahy sy ny fahamarinana aho?’

Sarin’ny fiankohofana iray farany sy tena mazava dia hita ao amin’ny 1 Korintiana 6:16–17 . Andalan-teny mazava izany, toy ny maha-boky mazava ny Baiboly. Hoy i Paoly:

> “...Tsy fantatrareo va fa izay miray amin’ny vehivavy janga dia tena iray aminy? Fa ‘Ho nofo iray ihany izy roa’, hoy Andriamanitra.’ Fa izay miray amin’ny Tompo kosa dia fanahy iray aminy.”

Mila mitsotra toy izany isika ary mahita ny fifanoherana. Ny ohatra voalohany nasehon’i Paoly dia ny firaisana ara-nofo maloto. Kanefa, mifanitsy amin’izany, dia miresaka momba ny olona tafaray amin’ny Tompo amin’ny fanahy izy. Misy karazany roa ny firaisana, amin'ny teny hafa - ara-batana sy ara-panahy. Ny fiankohofana dia firaisana ara-panahy - ny hany fomba ahafahan'ny fanahintsika miray mivantana amin'Andriamanitra. Ary avy amin'izany firaisana izany no ihavian’ny fananahana.

Koa rehefa mieritreritra momba ny fiankohofana ianao, dia tadidio fa izany no fomba iraisan'ny fanahinao amin'ny Fanahin'Andriamanitra. Avy amin'io firaisana io no ivoahan'ny fahavokarana. Ao amin'ny ara-panahy, toy ny amin'ny ara-batana, ny firaisana dia mitarika ho amin'ny fananahana.

Maka fotoana hisaintsainana an’io fandrosoana io izay mifarana amin'ny firaisana amin'Andriamanitra ity: fisaorana - fiderana - fiankohofana. Aoka ho feno fisaorana sy fiderana betsaka, fa tsarovy mandrakariva fa ny fiankohofana no faratampony.

Taratasy fampianarana

Fandikana: TL-L807-100-MLG
Nohavaozina farany: 29 Sept 2026
Tranokala: Derekprince.com/mg/resources

